

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3302/2019. (XI. 18.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.21.817/2017/19. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselőjén (dr. Gaudi-Nagy Tamás) keresztül az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.21.817/2017/19. számú ítélete, valamint a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.862/2016/4/II. számú ítélete, továbbá a Fővárosi Törvényszék 65.P.20.990/2015/19. számú ítélete alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel a hivatkozott bírósági ítéletek az indítvány szerint sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, I. cikk (3) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [2] 1.1. A panasz alapjául szolgáló ügy tényállása szerint 2007 decembere és 2009 áprilisa között több országgyűlési képviselő ingatlana, szórakozóhelyek és egy jegyiroda ellen követtek el támadást, 2007. december 11-én pedig egy televízió csatorna egy korábbi munkatársát bántalmazták ismeretlenek. Az ügyekben a nyomozást a Nemzeti Nyomozó Iroda (a továbbiakban: NNI), majd a Központi Nyomozó Főügyészség (a továbbiakban: KNYF) folytatta. Az ügyekben először 2009. április 9-én adott ki sajtóközleményt a KNYF, amelyben négy ember őrizetbe vételéről tájékoztatót, akiket többek között terrorcselekmény, emberölés előkészülete, valamint robbanóanyaggal visszaélés és lőszerrel visszaélés büntette elkövetésével gyanúsítottak. Ezt követően is folyamatosan tájékoztatta a KNYF a közvéleményt a nyomozás állásáról, így például 2009. május 15-én „Őrizetben a bombagyáros” címmel jelent meg egy főügyészi sajtóközlemény az újabb őrizetbe vételről – ismertetve abban a gyanúsítás okát és körülményeit. 2009. június 4-én pedig „Ügyészségi eljárás a dr. Szilvási György sérelmére elkövetett bűncselekményekkel kapcsolatban” címmel adott ki közleményt az ügyészség. Az indítványozót 2009. június 17-én tartóztatták le, és a másnap kelt sajtóközlemény azzal a tartalommal jelent meg, hogy „[a] terrorcselekmény büntette és más bűncselekmények miatt a Központi Nyomozó Főügyészség előtt folyamatban lévő büntető ügyben a főügyészségünk – a rendőrséggel közreműködve – a tegnapi napon őrizetbe vette [az indítványozó neve]-öt, akit gyanúsítottként hallgatott ki.” A sajtóközlemény szerint az indítványozóval szemben megalapozott gyanú áll fenn, hogy az ő utasítására hajtották végre a politikusok elleni merényleteket, amelyeket a gyanú szerint figyelmeztetésnek szántak, azzal a céllal, hogy az érintett képviselők nemmel szavazzanak egy parlamenti vita során. Emellett több – a fentiekben részletezett – bűncselekmény felbujtójaként gyanúsította meg a KNYF az indítványozót.
- [3] Mindezeket követően 2009. július 14-én is közleményt adott ki a KNYF „Újabb gyanúsítottak a terrorcselekmény büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban lévő eljárásban” címmel, amely három újabb személy őrizetbe vételéről, kihallgatásáról és gyanúsításáról tájékoztatót. E közleményben a KNYF ismételt kiemelte, hogy az indítványozót gyanúsítják a képviselők elleni támadások kivitelezésével terhelt csoport létrehozásával. 2009. július 24-én egy sajtótájékoztató keretében videó-felvételt mutatott be az ügyészség, amelyen látható robbantással is az indítványozó szervezetét hozták összefüggésbe. A 2009. augusztus 17-én kelt sajtóközlemény két újabb személy elfogásáról tájékoztatót, megismételve a korábbi gyanúsításokat. Hasonló tartalmú közlemény született 2009. szeptember 3-án, október 15-én – ebben a közleményben arról is tájékoztatót adott a KNYF, hogy az indítványozót több ízben is gyanúsítottként hallgatták ki, és emberölés előkészületével is gyanúsítják –, továbbá november 10-én is. 2010. január 15-én pedig a KNYF arról tájékoztatta a közvéleményt, hogy az indítványozó továbbra is előzetes letartóztatásban marad, és őt további bűncselek-

mények elkövetésével gyanúsítják – ugyanis a gyanú szerint a merényleteket az általa létrehozott mozgalom tagjai hajtották végre.

- [4] 2009. április 6-án az alkotmányjogi panaszban támadott alapügy II. rendű alperese kihallgatásra jelentkezett a NNI-nél, és arról tájékoztatta a nyomozóhatóságot, hogy tudomással rendelkezik egy csoportról, amely a gyanúsítás tárgyává tett cselekményeket elkövette. Információit arra alapozta, hogy ismer egy személyt a csoportból, akivel sokat beszélgetett, és beszélgetéseiket egy idő után a telefonjával is rögzítette. Ezt követően 2010. január 1-jén postai úton egy ismeretlen feladótól üdvözlőlapotot kapott „Boldog újévet kívánnak a bebörtönzött politikai foglyok gyermekei” felirattal. Erről az alapügy II. rendű alperese bejelentést tett, mivel azt fenyegetésnek érezte. 2010. február 8-án egy portál a személyes adatait is közölte, mint egy olyan személyt, aki az ügyben a letartóztatottak ellen ténykedik. A fentiek hatására egy televízió csatorna felkereste őt, ahol az alapügy II. rendű alperese beszámolt az őt ért fenyegetésekről, és átadta a televízió csatornának a rendelkezésére álló hangfelvételeket. Ezt követően a televíziós csatorna egyik műsorában beszámolt a hangfelvételről.
- [5] A fentiek mellett egy internetes hírportál is több cikkében foglalkozott az ügygel (így a 2010. március 4-ai, 2010. március 5-ei, vagy épp a 2010. október 27-ei írásaiban). Az érintett cikkekben többször utaltak az indítványozó ellen folyamatban lévő büntetőeljárásra. Így például „Lendvai Ildikót is meg akarták támadni” címmel, „Gyurcsány és Lendvai is [az indítványozó vezetékneve]-ék célpontja volt” címmel, vagy épp „Bombát szerelhettek a helyettes főrendőr kocsjára [az indítványozó vezetékneve]-ék” címmel is megjelentek írások az internetes hírportálon.
- [6] Az indítványozó a fentieket követően fordult keresettel a Fővárosi Törvényszékhez (a továbbiakban: Törvényszék) annak érdekében, hogy az állapítsa meg, hogy az internetes hírportál megsértette a személyhez fűződő jogait, ezen belül a jó hírnevét, mert róla valótlan tényállításokat tett közzé, illetve a valóságot hamis színben tüntette fel – ezért pedig nem vagyoni kártérítést és egyéb jóvátételi lehetőségeket kért. Keresetét azzal indokolta, hogy az alperes részben olyan tényeket állított róla, melyek valótlanok, valamint olyan cselekményekkel hozta összefüggésbe, amellyel őt meg sem gyanúsították, emellett egy folyamatban lévő ügyről úgy adott tájékoztatást, hogy abból az ügy állása nem derült ki. Emellett kész tényként közölt olyan eseményeket, amelyek még nem nyertek bizonyítást.
- [7] A hírportál – hivatkozva a PK. 14. számú állásfoglalásra – kérte a kereset elutasítását, mivel álláspontja szerint cikkei megfeleltek a korrekt tájékoztatás követelményének, tekintettel arra, hogy az írásokból egyértelműen kiderült, hogy az ügy még nyomozati szakaszban van. A cikkekben elhangzó közléseket pedig nem lehet a szöveggörnyezetéből kiragadva értelmezni.
- [8] A Törvényszék első fokon meghozott döntésében az indítványozó keresetét elutasította. Az ítélet indokolásában a bíróság hangsúlyozta, hogy a PK. 12. számú állásfoglalása szerint a sajtóközleményt mindig a maga egészében kell vizsgálni, a PK. 14. számú állásfoglalása szerint pedig a kifogásolt tényállítások valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. Ha pedig büntetőeljárásról tudósít, amely végül nem vezet elítélésre, akkor ennek tényéről is köteles beszámolni. A Törvényszék kiemelte, hogy az előtte fekvő ügyben kizárólag arról kellett döntenie, hogy az indítványozó által kifogásolt közlések ténylegesen valótlan tényállítások voltak-e, vagy pedig pusztán egy büntetőügy ismerhető állásáról számoltak be – a bűnösség kérdésében azonban értelemszerűen nem kellett és lehetett döntenie. E körben elsőként azt hangsúlyozta a Törvényszék, hogy a kifogásolt cikkek kizárólag a hangfelvételeken elhangzó információkat ismertették, nem hangzottak el olyan közlések, amelyeket nem támasztanak alá. A Törvényszék ítélete szerint a cikkek egymást követő rövid időintervallumban kerültek megjelenésre, így ezeket együtt kell értékelni. Ez alapján egyértelmű, hogy nem kell minden állítás után a cikkben kiemelni, hogy ez pusztán még csak gyanúsítás. A Törvényszék azt is hangsúlyozta egyúttal, hogy a sajtó nemcsak azokról a bizonyítékokról számolhat be, amelyeket a nyomozó hatóságok már minden kétséget kizáróan bizonyítottak. A Törvényszék szerint így a teljes szöveggörnyezetre tekintettel egyértelműen kiderül az átlagember számára is, hogy amiről olvas, az egy nyomozás részlete, és olyan bizonyítékok, amelyeknek a valóságtartalmát az ügyészség még vizsgálja.
- [9] Mindezek alapján a Törvényszék megállapította, hogy a hírportál cikkei nem valósítottak meg jogsértést, azok az irányadó bírósági gyakorlatnak megfelelően számoltak be a történésekről.
- [10] 1.2. Az indítványozó ezt követően fellebbezést nyújtott be a Fővárosi Ítéletábrához (a továbbiakban: Ítéletábra), amely ítéletében a Törvényszék ítéletét helybenhagyta. A fellebbezésben az indítványozó többek között arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet tényállása hiányos, és személyével szemben elfogult megállapításokat tett.

Kifogásolta, hogy az internetes hírportál nem értékelte a nyomozás során felmerült bizonyítékokat, és nem számolt be azokról teljes körűen, ezt a tényt pedig a Törvényszék nem vette figyelembe.

- [11] Az Ítélet tábla az indítványozó fellebbezését nem találta alaposnak. Ítélete indokolásában hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a per adatokból helyes és okszerű következtetéseket vont le. A perben ugyanis nem volt olyan, az indítványozó által sérelmezett kitétel, amit ne támasztott volna alá a büntető eljárás peranyaga. Az Ítélet tábla szerint a büntető eljárásokról tudósító sajtószervet megilleti az a jog, hogy azokat az információkat emelje ki, amelyek az olvasóközönsége számára érdekesek. Nem követ el tehát jogsértést egy hírportál, amely nem teljes körűen tájékoztat, hanem csak egyes bizonyítékokat kiragadva ismerteti az ügyet, ha az a PK. 14. számú állásfoglalásának megfelel, és csak a valóságnak megfelelő tájékoztatást ad. A jelen ügyben az Ítélet tábla szerint az internetes hírportál ezen követelménynek megfelelt. Az Ítélet tábla is kiemelte ítéletében, hogy a citált cikkekben elhangzottakból nem következett, hogy azok már lezárt ügyek lennének, sőt azokból egyértelműen kiderült, hogy még nyomozati szakaszban vannak, így abból nem következik, hogy a cselekményeket az indítványozó el is követte.
- [12] 1.3. Az indítványozó az Ítélet tábla ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, amely azonban a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében elsősorban a pontosított keresetének való helyt adó ítélet meghozatalát, másodlagosan pedig a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatását kérte. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a bizonyítási teherre vonatkozó szabályok figyelmen kívül hagyásával, kirívóan okszerűtlen mérlegelést végeztek, és indokolási kötelezettségüknek sem tettek eleget. Úgy véli, hogy a kifogásolt közlemények nem jelölték meg pontosan, mi képezi a gyanúsítást, és mi a vád tárgyát, valamint azt sem tartalmazták, hogy a cselekmények nem voltak bizonyíthatóak. A sajtószervet nem illeti meg a „kiragadás joga”, és az ártatlanság vélelmének elvét is figyelembe kell vennie. Elvárható lett volna, hogy bevárja a vádiratot, és csak azt követően tájékoztasson.
- [13] A Kúria ítéletében kiemelte, hogy a PK. 14. számú állásfoglalását a bírósági gyakorlat már hosszú ideje kiterjesztően értelmezi, e szerint pedig a sajtószerv már a vádirat benyújtása előtti időben is beszámolhat egy nem titkosított büntetőügy aktuális állásáról. Ennek korlátja pusztán annyi, hogy a tájékoztatásnak összhangban kell állnia az adott eljárás aktuális állásával, meg kell jelölnie annak aktuális szakaszát, és nem sértheti az ártatlanság vélelmét. A Kúria hangsúlyozta azt is, hogy a felülmérlegelés tilalma miatt a bizonyítékokat csak akkor értékelheti újra, ha azok nyilvánvalóan ellentétesek a logika szabályaival. Ilyen azonban jelen ügyben nem történt. Az eljáró bíróságok ugyanis a bírósági gyakorlattal összhangban értelmezték a rendelkezésükre álló bizonyítékokat. Az indítványozónak továbbra is megmaradt a lehetősége, hogy a büntető eljárás lezárultával kérje, hogy a sajtó közölje, hogy őt felmentették, vagy épp, hogy miért marasztalták el. A Kúria is kiemelte, hogy az ügy közérdeklődésre számot tartó jellege miatt a sajtónak joga volt az eseményekről való tájékoztatás, és e körben mérlegelhetett, hogy mit tart kiemelkedő fontosságúnak abból. Mindezek alapján a Kúria álláspontja szerint az eljáró bíróságok a bizonyítékokat helytállóan mérlegelték, így a felülmérlegelés alkalmazásának nem volt helye.
- [14] 1.4. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában kifejtette, hogy álláspontja szerint a Törvényszék, az Ítélet tábla és a Kúria döntése sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, valamint az I. cikk (3) bekezdését, továbbá a XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését. Álláspontja szerint a bíróságok nem vették figyelembe a hatályos jogszabályi környezetet és ítéletüket kizárólag a PK. 14. számú állásfoglalására alapozták, és azt is egyoldalúan kiterjesztve alkalmazták. Az indítványozó szerint az Alaptörvény által biztosított személyiségi jogának megsértése kapcsán folyó bírósági eljárásokban a bíróságnak a felekre kötelező döntését, ítéletét a törvényekre, törvényi előírásokra alapítva kell meghoznia, és ítélezése során a jogvita eldöntésekor jogszabálynak nem minősülő jogalkalmazói állásfoglalások előírásait legfeljebb iránymutatóként alkalmazhatja.
- [15] Az indítvány szerint az Alaptörvény B) cikkének sérelme abban áll, hogy az eljáró bíróságok döntésüket – véleménye szerint – csak a PK. 14. számú állásfoglalásának kiterjesztett értelmezésére alapozták, és a hatályos jogszabályi környezetet figyelmen kívül hagyták.
- [16] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét abban látja, hogy véleménye szerint a bíróságok nem indokolták megfelelően ítéleteiket, az általa (mint felperes által) felvetett kérdésekre kiterjedő indokolást egyetlen esetben sem adtak.

- [17] Az indítványozó hivatkozott továbbá a 34/2017. (XII. 11.) AB határozatban foglaltakra is, amely szerint bizonyos körülmények esetén a sajtó mentesülhet a valótlan tényállítás miatti polgári jogi felelősség alól. A bíróságok számára az Alkotmánybíróság hivatkozott határozatában egy alkotmányossági teszt elvégzését írta elő, és amennyiben a határozat által előírt körülmények maradéktalanul fennállnak, akkor a sajtó még valótlan tényállítások közzététele esetén is mentesül a felelősség alól. Indítványozó szerint azonban az eljáró bíróságok nem alkalmazták a hivatkozott határozatban előírt tesztet, illetve ha az abban foglaltakra figyelemmel is voltak, annak előírásait megsértve hozták meg ítéleteiket, ugyanis az előírt követelmények nem álltak fent maradéktalanul.
- [18] Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére is, ezzel összefüggésben azonban nem adott elő semmilyen indokot, illetve érvet.
- [19] Az Alkotmánybíróság főtitkára az indítvány beérkezését követően hiánypótlásra hívta fel az indítványozót, aki kiegészített alkotmányjogi panaszában hivatkozott az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének sérelmére is, azzal kapcsolatban azonban kizárólag a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben adott elő érveket.
- [20] 2. Az Abtv. 56. §-a alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [21] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.
- [22] 2.1. Az indítványozó az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz iránti kérelmében a bírósági ítéletek alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény több cikkének a sérelmére alapozta. Az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [23] 2.2. A Kúria ítélete ellen nincs helye fellebbezésnek, az Abtv. 27. §-a szerinti indítvány tehát e tekintetben megfelel a törvényi feltételeknek.
- [24] Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztett elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszt.
- [25] Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül terjesztette elő az indítványát.
- [26] 2.3. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában hivatkozott többek között az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére is. E tekintetben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlata szerint a testület csak kivételes esetekben, így különösen a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén ismeri el az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság elvét olyan Alaptörvényben biztosított jogként, amelyre alkotmányjogi panasz is alapítható {elsőként lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14], többek között megerősítette: 3223/2016. (XI. 14.) AB végzés, Indokolás [17]}. Az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben azonban az indítványozó nem adott elő érdemi indokolást a fentiek vonatkozásában, így az Alaptörvény B) cikkére jelen ügyben alkotmányjogi panasz nem alapítható.
- [27] 2.4. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában hivatkozott az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének a sérelmére is, azzal összefüggésben azonban semmilyen indokolást nem adott elő. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint azonban az indokolás hiánya {lásd például: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadályos.
- [28] 2.5. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában hivatkozott az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésére is. Ez az alaptörvényi rendelkezés azonban a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot deklarálja. Jelen ügyben azonban nem folyt hatósági eljárás, így az Alkotmánybíróság tartalmában, az alkotmányjogi panaszban szintén

hivatkozott Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tekintetében bírálta el az indítványt.

- [29] Az indítvány a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tekintetében (és ehhez kapcsolódóan az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése vonatkozásában) abban látja a támadott ítéletek alaptörvény-ellenességét, hogy az eljáró bíróságok nem jelölték meg ítéletük indokolásában, hogy a nyomozati anyag mely pontjai alapján vonták le következtéseiket, illetve abban, hogy véleménye szerint a bíróságok nem a jogszabályok alapján hozták meg a döntésüket, hanem kizárólag a bírósági gyakorlat alapján.
- [30] Ezzel összefüggésben fontos kiemelni, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4], megerősítette többek között: 3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]}. Emellett megállapítható az is, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszának indokolásában tulajdonképpen a felülvizsgálati kérelmének érveit ismételte meg, és érdemi alkotmányjogi érvelést az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében sem adott elő.
- [31] A fentiek mellett az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az indítványozó álláspontja szerint jelen ügyben alapvető alkotmányossági kérdésnek minősül, hogy a bíróságok alapozhatják-e döntésüket kizárólag a joggyakorlatra a jogszabályi környezet helyett. Jelen ügyben azonban ezen kérdés megválaszolása nem merül fel, ugyanis az eljáró bíróságok mind az alkalmazandó jogszabályok alapján, és az azokból kialakult bírósági gyakorlat alapján hozták meg a döntésüket.
- [32] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakra, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2019. október 29.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1067/2019.

